Päwal Rakwerre-Linnas, nendasammoti Laat. Selsammal Kuul 20nemast Päwast sadik, ku otsani on Tallinnas suur Laat keigesuggusе kaubaga. Selsammal Kuul 25. Päwal on Paides nendasamnoti Laat. Mihkli-Ku 14mal ja 15mal Päwal Hapsalus. Selsammal Kuul 26mal, 27mal ja 28mal Päwal Tallinnnas, Weikse- ja Hobbose-Laat, Wirro- ja Karja-wärrawa ees. Wina-Ku essimessel ja teisel Päwal Paldiski Linnas, weikse-, hobbose- ja keigesuggusе kauba Laat.

Keik tulleb heaks neile, kes Jumalat armastawad.

Üllewaino Rein nitis heinamaad omma nore naesega, ja nende weike Jürri maggas poesa willus. Agga kui päike hakkas launa-

näitma, ütles Tio, wikkatit ihbodes, Reino wasto: nüüd lähhän koddust asja kuulma ja launa-sutäit toma. Ja nende weike lapse-hoidia pallus: wõtta mind kasa, ma noppin senni marjo. Essite Tio seisis wasto; agga kui ta plikka silmas wet nägi, ütles ta Reinule: wata sinna siis last ni kaua — agga illusaste! muido taplen kurjaste. Sest küsi Rein nago tõssiseks, ja kostis: eks ta olle minnogi melest armas? ja Tio wastas naerdes: selle wihhaga lähhäd sa weel armsamaks mo ees. Se lahhotas Reino tõssidust nenda, et ta ütles: kas nouame ühhe lehma weel jure? ja wiimne ting, mis se sisse tenib, olgo sinno ehtepärralt! Agga Tio kostis: kül se muidogi ärrakullub: tüdrukule annaksin parremat mütsi, sullasele nahk pükse ja sulle ostaksin sapad; sest perre illo on perre-naese keigeuhkem ehte, ja kui mees rides, wadetakse ka naese peäle. Siis ütles Rein: kui sallo ärramüün, tulgo lehm assemele, ja mis ma peäle kakskümmend rubla saan, saad